2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
23
22
24
25
26

COLUMN 1 === 1:1 - 26

COLUMN 2 === 1:26 – 2:21

22
[3]
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
14
13
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

COLUMN 3 === 2:21 – 3:24

COLUMN 4 === 3:24 – 5:14

COLUMN 5 === 5:14 – 6:7

עוונך וחטאותיך תכפר 8 ואשמע את קול אדוני אמר את מי
אשלח ומי ילך לנו ואמרה הנני שלחני 9 ויואמר לך ואמרתה
לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו 10 השם
לב העם הזה ואוזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו
ובאוזניו ישמעו ולבבו יבין ושב ורפא לו 11 ואמרה עד מתי
אדוני ויואמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים
מאין אדם והאדמה תשאה שממה 12 ורחק יהוה את האדם
ורבה העזובה בקרב הארץ 13 ועוד בה עשיריה ושבה והייתה
לבער כאלה וכאלון אשר משלכת מצבת במה זרע הקודש
מצבתה
[7] ויהי בימי אחז בן יותם בן עוזיה מלך יהודה עלה רצין
מלך ארם ופקח בן רמליה מלך ישראל ירושלים למלחמה עליה
ולוא יכול להלחם עליה 2 ויגד לבית דויד לאמור נחה ארם על
אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי היער מפני הרוח
3 ויואמר יהוה אל ישעיה צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב
בנכה אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס 4 ואמרת
אליו השמר והשקט אל תירא ולבבכה אל ירך משני זנבות
האודים העושנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן
רמליה 5 יען כיא יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליה לאמור
6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקיענה אלינו ונמליך מלך בתוכה
את בן טבאל 7 כה אמר אדוני יהוה לוא תקום ולוא תהיה
8 כיא ראוש ארם דמשק וראוש דמשק רצין ובעוד ששים
וחמש שנה יחת אפרים מעם 9 וראוש אפרים שומרון וראוש
שומרון בן רמליה אם לוא תאמינו כיא לוא תאמנו
10 ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמור 11 שאל לך אות מעם יהוה אלוהיך
העמק שאלה או הגבה למעלה 12 ויואמר אחז לוא אשאל ולוא
אנסה את יהוה 13 ויואמר שמעו נא בית דויד המעט מכם הלאות
אנשים כיא תלאו גם את אלוהי 14 לכן יתן אדוני הואה לכם אות
הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל 15 חמאה

COLUMN 6 === 6:7 – 7:15

COLUMN 7 === 7:15 – 8:8

COLUMN 8 === 8:8 – 9:11

בכול זואת לוא שב אפו ועוד ידו נטויה 12 והעם לוא שב על מכהו
ואת יהוה צבאות לוא דרשו
13 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמן יום אחד 14 זקן ונשא
פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב 15 ויהיו מאשרי
העם הזה מתעים ומאושריו מבולעים 16 על כן על בחוריו לוא ישמח
אדוני ואת יתומיו ואת אלמנותיו לוא ירחם כיא כולו חנף ומרע
וכול פה דובר נבלה בכול זואת לוא שב אפו ועוד ידו נטויה
17 כיא בערה כאש רשעה שמיר ושית תואכל ותצת בסבכי היער
ויתאבכו גאות עשן 18 בעברת יהוה צבאות נעתם הארץ ויהי
העם כמאכולת אש איש אל אחיו לוא יחמולו 19 ויגזור על ימין ורעב
ויאכל על שמאול ולוא שבעו איש בשר זרועו יואכלו 20 מנשה
את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכול זואת
לוא שב אפו ועוד ידו נטויה
[10] הוי החוקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו 2 להטות מדין
דלים ולגזול משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים
יבוזו 3 ומה תעשו ליום פקודה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו
לעזרה ואנה תעזובו כבודכם 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים
יפלו בכול זואת לוא שב אפו ועוד ידו נטויה
5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי 6 בגוי חנף אשלחנו
ועל עם עברתי אצונו לשלול שלל ולבוז בז ולשימו מרמס כחומר חוצות
7 והוא לוא כן ידמה ולבבו לוא כן יחשוב כיא להשמיד בלבבו ולהכרית
גואים לוא מעט 8 כיא יואמר הלוא שרי יחדו מלכים 9 הלוא ככרכמיש
כלנו אם לוא כארפד חמת אם לוא כדמשק שומרון 10 כאשר מצאה ידי
לממלכות האליל ופסיליהם מירושלים ומשומרון 11 הלוא כאשר עשיתי
לשומרון ולאליליה כן אעשה לירושלים ולעצביה 12 כיא יבצע אדוני
את כול מעשיהו בהר ציון ובירושלים אפקוד על פרי גודל לבב
מלך אשור ועל תפארת רום עיניו 13 כיא אמר בכוח ידי עשיתי ובחכמתי
כיא נבונותי ואסיר גבולות עמים ועתודותיהמה שוסיתי ואוריד
[...]ושבים 14 ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסוף ביצים
[...]ץ אני אספתי ולוא היה נודד כנף ופוצה פה

COLUMN 9 === 9:11 – 10:14

COLUMN 10 === 10:14 – 11:12

גואים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ 13 וסרה קנאת
אפרים וצוררי יהודה יכרתו אפרים לוא יקנא את יהודה ויהודה לוא יצר את אפרים
14 ועפו בכתף פלשתיים ימה יחדיו יבוזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
משמעתם 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו
לשבעה נחלים והדריך בנעלים 16 והייתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר
הייתה לישראל ביום עלותו מארץ מצרים
[12] ואמרתה ביום ההוא אודכה יהוה כי אנפתה בי ישב אפכה ותנחמני 2 הנה אל אלישועתי
אבטח ולוא אפחד כיא עוזי וזמרתי יה יהוה ויהיה לי לישועה 3 ושאבתמה מים בששון ממעיני
הישועה 4 ואמרתמה ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו
כיא נשגב שמו 5 זמרו ליהוה כיא גאות עשה מודעת זואת בכול הארץ 6 צהלי ורני יושבת ציון
כיא גדול בקרבך קדוש ישראל
[13] משא בבל אשר חזה ישעיה בן אמוץ 2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להמה הניפו יד
ויבואו פתחי נדיבים 3 אני צויתי למקודשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי 4 קול המון
בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גואים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה
5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כול הארץ 6 הילילו כי קרוב יום
יהוה כשד משדי יבוא 7 על כן כול ידים תרפינה וכול לבב אנוש ימס 8 ונבהלו צירים
וחבלים יאחוזון כיולדה יחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבים פניהמה 9 הנה יום
יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום ארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה
10 כיא כוכבי השמים וכסיליהם לוא יאירו אורם חשך השמש בצאתו וירח לוא יגיה
11 ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עוונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל 12 אוקיר
אנוש מפז ואדם מכתם אופיר 13 על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה
צבאות וביום חרון אפו 14 והיה כצבי מודח וכצאון ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש
אל ארצו ינוסו 15 כול הנמצא ידקר וכול הנספה יפול בחרב 16 ועולליהם ירוטשו לעיניהם
ישסו בתיהם ונשיהם תשכבנה
17 הנני מעיר עליהם את המדי אשר כסף לוא יחשובו וזהב לוא יחפצו בו 18 וקשתות נערים
תרטשנה ועל פרי בטן לוא ירחמו ועל בנים לוא תחוס עינמה 19 והייתה בבל צבי ממלכות
תפארת גאון כשדיים כמהפכת אלוהים את סדום ואת עמורה 20 לוא תשב לנצח ולוא
תשכון עד דור ודור ולוא יהל שם ערבי ורועים לוא ירביצו שם 21 ורבצו שם ציים
ומלאו בתיהם אוחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם 22 וענה איים באלמנותיו
ותנים בהיכלי ענוג וקרוב לבוא עתה וימיה לוא ימשכו [14] כי ירחם יהוה את יעקוב

COLUMN 11 === 11:12 – 14:1

COLUMN 12 === 14:1 – 29

כולך כיא נשבר שבט מכיך כיא משורש נחש יצא צפע ופריו שרף
מעופף 30 ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב
שורשך ושאריתך אהרוג 31 הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כולך
כיא מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו 32 ומה יענו מלאכי גוי כיא יהוה
יסד ציון ובה יחסו עניי עמו
[15] משא מואב כיא בליל שודד ער מואב נדמה כיא בליל שודד קיר
מואב נדמה 2 עלה הבית ודיבון הבמות לבכי על נבו ועל מידבא
מואב ייליל בכול ראושיו קורחה וכול זקן גרועה 3 בחוצותיו
חגורו שק על גגותיה וברחובותיה כולה ייליל וירד בבכי
4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו
נפשו ירעה לו 5 לבי למואב יזעק בריחה עד צוער עגלת שלישיה
כיא מעלה הלוחות בבכיה יעלה בו כיא דרך חורונים זעקת שבר יעוררו
6 כיא מי נמרים משמות יהיו כיא יבש חציר כלה דשא ירוק לוא
היה 7 על כן יתרה עשה ופקודתם על נחל הערבים ישאום 8 כיא
הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר אילים
יללתה 9 כיא מי דימון מלאו דם כיא אשית על דימון נוספות לפליטת
מואב אריה ולשארית אדמה [16] שלחו כר מושל ארץ מסלע מדברה
אל הר בת ציון 2 והיה כעוף נודד קן משולח תהיינה בנות מואב
מעברות לארנון 3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים
סתרי נדחים נודד אל תגלי 4 יגורו בך נדחי מואב היי סתר
למו מפני שודד כיא אפס המץ כלה שוד תמו רומס מן הארץ 5 ו
הוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באוהל דויד שופט ודורש משפט
ומהיר צדק 6 שמענו גאון מואב גאה מואד גאותו וגאונו
ועברתו לוא כן בדיו 7 לכן ייליל מואב למואב כולה ייליל לאשישי
קיר חרשת תהגו אך נכאים 8 כיא שדמות חשבון אמללה גפן
שבמה 9 ארויך ודמעתה חשבון ואלעלה כיא על קיצך ועל קצירך
הידד נפל 10 ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לוא ירננו ולוא
יריעו יין ביקבים לוא ידרוך הדורך הידד השבתי 11 על כן מעי
למואב כנבל יהמו וקרבי לקיר חרש 12 והיה כיא נראה כיא
נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולוא יוכל
13 וזה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז 14 ועתה דבר יהוה

COLUMN 13 === 14:29 – 16:14

לאמור בשלוש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכול
ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כבוד
[17] משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה
2 עזובות ערי ערוער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד
3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד
בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות
4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקוב ומשמן בשרו ירזה 5 והיה
כאוסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים
בעמק רפאים 6 ונשאר בו עוללות כנוקף זית שנים שלושה גרגרים
בראש אמיר ארבעה וחמשה בסעפיה פוריה נאם יהוה אלוהי
ישראל 7 ביום ההוא ישעה האדם על עושהו ועיניו
אל קדוש ישראל תראינה 8 ולוא ישעה על המזבחות מעשי
ידיו ואשר עשו אצבעותיו לוא יראה והאשרים והחמנים
9 ביום ההוא יהיו ערי מעוזו כעזובות החורש והאמיר אשר
עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה 10 כי שכחת אלוהי
ישעך וצור מעוזך לוא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמורת
זר תזרעני 11 ביום נטעך תשגשגי ובבוקר זרעך תפריחי נד
קציר ביום נחלה וכאב אנוש
12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאומים
כשאון מים כבירים ישאון 13 לאומים כשאון מים רבים ישאון
וגער בו ונס ממרחק ורודף כמוץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני
סופה 14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בוקר ואיננו זה חלק שוסנו
וגורל לבוזזנו
[18] הוי ארץ צל צל כנפים 2 אשר מעבר לנהרי כוש השולח בים ציריים
ובכלי גומא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט
אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים
ארצו 3 כול יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע
שופר תשמעו 4 כיא כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה
במכוני כחום צח עלי אור כעב טל בחום קציר 5 כיא לפני קציר
כתום פרח ובוסר גומל יהיה ניצה וכרת הזלזלים במזמרות
ואת הנטישות הסיר התז 6 ויעזבו יחדיו לעיט הרים ולבהמות
הארץ וקץ עליו העיט וכול בהמות הארץ עליו תחורף 7 בעת

COLUMN 14 === 16:14 – 18:7

COLUMN 15 === 18:7 – 19:23

COLUMN 16 === 19:23 – 21:15

כובד מלחמה 16 כיא כוה אמר אדוני אלי בעוד שלוש שנים כשני
שכיר וכלה כול כבוד קדר 17 ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו
כיא יהוה אלוהי ישראל דבר
[22] משא גיא חזיון מה לכה אפוא כיא עליתה כולך לגגות 2 תשאות מלאה עיר
הומיה קריה עליזה חלליך לוא חללי חרב ולוא מתי מלחמה 3 כול
קציניך נדדו יחד מקשת אוסרו כול נמצאיך אסרו יחדיו מרחוק
ברחו 4 על כן אמרתי שועו מני ואמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על
שוד בת עמי 5 כיא יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדוני יהוה
צבאות בגיא חזיון מקרקר קירו ושוע אל ההר 6 ועילם נשא אשפה
ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן 7 ויהי מבחר עמקיך מלא
רכב והפרשים שת שתו השערה 8 ויגל את מסך יהודה ותביט
ביום ההוא אל נשק בית היער 9 ואת בקיעי עיר דויד ראיתמה
כיא רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה 10 ואת בתי ירושלים
ספרתמה ותתוצו הבתים לבצר החומה 11 ומקוה עשיתמה בין החומות
למי הברכה הישנה ולוא הבטתמה אל עושיה ויוצרה מרחוק לוא
ראיתמה
12 ויקרא אדוני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה
ולחגור שק 13 והנה ששון ושמחה הרוג בקר ושחט צאן אכול
בשר ושתות יין אכול ושתו כיא מחר נמות 14 ונגלה באוזני יהוה
צבאות אם יכפר לכמה העוון הזה לכמה עד תמותון אמר אדוני
יהוה צבאות
15 כוה אמר אדוני יהוה צבאות לך בוא אל הסוכן הזה אל שבנא
אשר על הבית 16 מה לכה פוה ומי לכה פוה כיא חצבתה לכה פוה קבר
חוצבי מרום קברו חוקקי בסלע משכן לו 17 הנה יהוה מטלטלך
טלטלה גבר ועוטכה עטה 18 צנוף יצנפכה צנפה כדור אל
ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודכה קלון בית
אדוניך 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך
20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיה והלבשתיו 21
כתונתך ואבנטכה אחוזקנו וממשלתכה אתן בידו והיה
לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה 22 ונתתי מפתח בית דויד
על שכמו ופתח ואין סוגר וסגר ואין פותח 23 ותקעתיו יתד
במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביהו 24 ותלו עליו כול

COLUMN 17 === 21:15 – 22:24

כול כלי קטן מכלי האגנות
בית אביו הצאצאים והצפיעות כול
ועד כול כלי הנבלים 25 ביום ההוא נאום יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא
אשר עליה כי יהוה דבר
[23] משא צור הילילו אוניות תרשיש כי שודד מבית מבוא מארץ
כתיים נגלה למו 2 דמו יושבי אי סחר צידון עוברי ים מלאוך
3 ובמים רבים זרע שיחור קציר יאור תבואתה ותהי סחר
4 גואים בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמור לוא
חלתי ולוא ילדתי ולוא גדלתי בחורים רוממתי בתולות
5 כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צור 6 עברו תרשישה הילילו
יושבי אי 7 הזואת לכמה העליזה מימי קדם קדמתה
יובלוה רגליה מרחוק לגור 8 מי יעץ זואת על צור המעטרה
סוחריה
אשר שריה כנעניה נכבדי ארץ 9 יהוה צבאות יעצה
לחלל גאון כול צבי להקל כול נכבדי ארץ 10 עברי ארצך כיאור
בת תרשיש אין מזח עוד 11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות
יהוה צוה אל כנען לשמיד מעוזיה 12 ויואמר לוא תוסיפי
עוד לעלוז המעושקה בתולת בת צידון כתיים קומי עבורי
גם שם לוא ינוח לכי
13 הן ארץ כשדיים זה העם לוא היה אשור יסדה לציים
בחנו
הקימו בחוניו עוררו ארמנותיה שמה למפלה 14 הילילו
אניות תרשיש כי שודד מעוזכן 15 והיה ביום ההוא לצור
כשירת הזונה 16 קחי כנור סובי עיר זונה נשכחה והיטבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי 17 והיה מקץ ... שבעים שנה
יפקוד יהוה את צור ושבה לאתננה וזנתה את ממלכות
הארץ על פני האדמה 18 והיה סחרה ואתננה קודש
ליהוה לוא יאצר ולוא יחסן כי ליושבים לפני יהוה
יהיה סחריה לאכול לשבעה ולמכסה עתיק
[24] הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ
יושביה 2 והיה כעם ככוהן כעבד כאדוניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנושא כאשר נושא
בו 3 הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר את
הדבר הזה 4 אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל

COLUMN 18 === 22:24 – 24:4

5
6
7 8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
[25]
2
3
4
5

COLUMN 19 === 24:4 – 25:5

6 ויעשה יהוה צבאות לכול העמים בהר הזה משתה שמנים
משתה שמרים שמנים ממוחים שמרים מזוקקים 7 ובלע בהר
הזה פני הלוט הלוט על כול העמים והמסכה הנסוכה על
כול הגואים 8 בלע המות לנצח ומחה אדוני יהוה דמעה
מעל כול פנים וחרפת עמו יסיר מעל כול הארץ כי יהוה
דבר
9 ואמרו ביום ההוא הנה אלוהינו זה קוינו לו ויושיענו
זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו 10 כי תנוח יד
יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי
מדמנה 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השוחה לשחות ו
השפיל גאותו עם ארבות ידיו 12 ומבצר משגב חומותיך
השח השפיל הגיע לארץ עד עפר
[26] ביום ההוא ישיר השיר הזואת בארץ יהודה עיר עוז לנו
ישועה ישית חומות וחל 2 פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר
אמונים 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי בכה בטוח 4 בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים 5 כי השח יושבי מרום קריה
נשגבה ישפילנה עד ארץ ויגיענה עד עפר 6 תרמסנה רגלי
עני פעמי דלים 7 אורח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס
8 אף אורח משפטיך יהוה קויניך לשמך ולתורתך תאות נפש
9 נפשי אויתיכה בלילה אף רוחי בקרבי אשחרכה כי כאשר משפטיך
לארץ צדק למדו יושבי תבל 10 יחן רשע בל למד צדק בארץ
נכוחות יעול ובל יראה גאות יהוה
11 יהוה רמה ידכה בל יחזיון ויחזו ויבושו קנאת העם אף
אש צריכה תאכלם 12 יהוה תשפוט שלום לנו כי גם כול מעשינו
פעלתה לנו 13 יהוה אלוהינו בעלונו אדונים זולתך
לבד בך נזכיר שמך 14 מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן
פקדת ותשמידם ותאבד כול זכר למו 15 יספת לגוי יהוה
נכבדתה לגוי נכבדת רחקת כול קצוי ארץ
16 יהוה בצר פקדוכה צקון לחש מוסרך למו 17 כמו הרה תקריב
ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה 18 הרינו חלנו
כמו ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו יושבי תבל

COLUMN 20 === 25:6 – 26:18

19 יחיו מתיכה נבלתי יקומון יקיצו וירננו שוכני עפר
כיא טל אורות טליכה וארץ רפאים תפיל
20 לך עמי בוא בחדריכה וסגור דלתיכה בעדכה חבי כמעט רגע
עד יעבור זעם 21 כיא הנה יהוה יוצא ממקומו לפקוד עוון יושב
הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולוא תכסה עוד על
הרוגיה
[27] ביום ההוא יפקוד יהוה בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נחש בריח ועל לויתן נחש עקלתון והרג
את התנין אשר בים
2 ביום ההוא כרם חמר ענו לה 3 אני יהוה נוצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצורנה 4 חמה אין
לי מי יתנני שמיר ושית במלחמה אפשעה בה
ואציתנה יחד 5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי
שלום יעשה לי 6 הבאים ישרש יעקוב ויציץ
ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה 7 הכמכת מכהו
הכהו אם כהרג הרוגיו הורג 8 בסאסאה בשלחה תריבנה
הגה ברוחו הקשה ביום קדים
9 לכן בזואת יכפר עוון יעקוב וזה כול פרי הסר חטאתו
בשומו כול אבני מזבח כאבני גיר מנופצות לוא יקומו
אשרים וחמנים 10 כיא עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב
כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה 11 ביבוש קציר
באות
תשברנה נשים מאירות אותה כיא לוא עם בינות הוא על
כן לוא ירחמנו עושיהו ויוצרו לוא יחוננו
12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבול הנהר עד נחל
מצרים ואתמה תלוקטו לאחד אחד בני ישראל
13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ
אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקודש
בירושלים
[28] הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציצ נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין 2 הנה חזק ואמיץ
ליהוה כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שוטפים הניח

COLUMN 21 === 26:19 – 28:2

COLUMN 22 === 28:2 – 24

יחרוש החורש לזרוע ופתח ושדד אדמתו 25 הלוא אם שוה פניה והפיץ
קצח וכמון יזרק ושם חטה שורה ושעורה נסמן וכוסמת גבולתו ·
ויסרוהו למשפט אלוהו יורנו 27 כיא לוא בחרוץ ידוש קצח ואופן עגלה על כמון 26
יוסב כי במטה יחבט קצח וכמון בשבט 28 לחם יודק כי לוא לנצח דוש ידושנו
והמם עגלתו ופרשו לוא ידקנו 29 גם זואת מעם יהוה צבאות יצאה
הפלה עצה והגדיל תושיה
הוי אריאל אריאל קרית חנה דויד ספו שנה על שנה חגים ינקופו 2 והציקותי [29]
לאריאל והייתה תאניה ואניה והייתה לי כאריאל 3 וחניתי כדור עליך
וצרתה עליך מצב והקימותה עליך מצורות 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח
אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף 5 והיה כאבק דק
זריך וכמוץ עובר המון עריציך והיה לפתע פתאום 6 מעם יהוה צבאות
תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה 7 והיה
כחלום חזון לילה המון כול הגואים הצובאים על אריאל וכול צביה
ומצודתה והמציקים לה 8 והיה כאשר יחלום הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלום הצמא והנה שותה והקיץ והנה עיף
ונפשו שוקקה כן יהיה המון כול הגואים הצובאים על הר ציון
התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולוא מיין נעו ולוא שכר 10 כיא 9
נסך עליכמה יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכמה את הנביאים ואת ראשיכמה
החוזים כסה 11 ותהיה לכמה חזות הכול כדברי הספר החתום אשר יתנו אותו
אל יודע ספר לאמור קרא נא זה ואמר לוא אוכל כיא חתום הוא 12 ונתנו
הספר אל אשר לוא ידע ספר לאמור קרא נא זה ואמר לוא ידעתי ספר
13 ויאמר אדוני יען כיא נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו
רחק ממני ותהיה יראתם אותי מצות אנשים מלומדה 14 לכן הנני יוסף
להפלה את העם הזה הפלה ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו
תסתתר 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתיר עצה והיה
במחשך מעשיהמה ויאמרו מי רואנו ומי יודענו 16 הפככם אם כחומר היוצר
יחשב כיא יאמר מעשה לעושהו לוא עשני ויצר אמר ליוצרו לוא הבין 17 הלוא
עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב 18 ושמעו ביום
19 ההוא החרשים דברי ספר ומאופל ומחושך עיני עורים תראינה ויספו
ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו 20 כיא אפס עריץ
וכלה לץ ונכרתו כול שוקדי און 21 מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער

COLUMN 23 === 28:24 – 29:21

מוקשון ויטו בתוהו צדיק

22 לכן כוה אמר יהוה אל בית יעקוב אשר פדה את אברהם לוא עתה

יבוש יעקוב ולוא עתה פניו יחורו 23 כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבו

יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקוב ואת אלוהי ישראל יעריצו

24 וידעו תועי רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח

[30] הוי בנים סוררים נאום יהוה לעשות עצה ולוא מני ולנסוך מסכה

ולוא רוחי לספות חטאת על חטאת 2 ההולכים לרדת מצרים ופי

לוא שאלו לעוז במעוז פרעוה ולחסות בצל מצרים 3 והיה לכמה מעוז פרעוה

לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה 4 כיא היו בצוען שריו ומלאכיו חנס

יגעו 5 כולה באש על עם לוא יועילו למו לוא לעזר ולוא להועיל כי לבשת

וגם לחרפה

6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולויש ואין מהם

אפעה ושרף מעופף ישא על כתף עירים חילם ועל דבשת גמלים אוצרותם

על עם לוא יועילו 7 ומצרים הבל וריק יעזורו לכן קראתי לזואת רהב המה

שבת 8 עתה בוא כתובה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהיה ליום אחרון

לעד עד עולם 9 כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לוא אבו לשמוע תורת

יהוה 10 אשר אמרו לראים לוא תראו ולחוזים לוא תחזו לנו נכוחות דברו

לנו חלקות חזו מהתלות 11 סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו

את קדוש ישראל

12 לכן כוה אמר קדוש ישראל יען מאסכמה בדבר הזה ותבטחו בעושק

ונלוז ותשענו עליו 13 לכן יהיה לכמה העוון הזה כפרץ נופל נבעה בחומה

נשגבה אשר פתאום לפתע יבוא שברה 14 ושברה כשבר נבל יוצרים כתות

לוא יחמול ולוא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשוף מים

מגבא

אדוני

15 כי כוה אמר יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה

תהיה גבורתכמה ולוא אביתמה 16 ותואמרו לוא כי על סוס ננוס על כן תנוסון

ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכמה 17 אלף אחד מפני גערת אחד ומפני

חמשה תנוסו עד אם נותרתמה כתורן על ראש ההר וכנס על הגבעה 18 ולכן

יחכה יהוה לחונכמה ולכן ירום לרחמכמה כיא אלוהי משפט יהוה

אשרי כול חוכי לו 19 כי עם בציון ישב ובירושלים בכו לוא

תבכה חנון יחונכה יהוה לקול זעקכה כשמעתו ענכה 20 ונתן לכמה אדוני

COLUMN 24 === 29:21 – 30:20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

32

31

33

[31]

2

3

4

COLUMN 25 === 30:20 – 31:4

5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלים גנון
והציל ופסוח והמליט 6 שובו לאשר העמיקו סרה
בני ישראל
7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו
אשר עשו לכמה ידיכמה חטא 8 ונפל אשור בחרב לוא איש
וחרב לוא אדם תואכלנו ונס ולוא מפני חרב ובחוריו למס
יהיו 9 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נואם יהוה
אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים
[32] הנה לצדק ימלוך מלך ולשרים למשפט ישורו 2 והיה איש
כמחבוא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד
בארץ עיפה 3 ולוא תשעינה עיני רואים ואוזני שומעים
תקשבנה 4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר
לדבר צחות 5 לוא יקראו עוד לנבל נדיב ולכילי לוא
יאמר שוע 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יחשב און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר
7 וכלי כליו רעים והוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי
שקר ובדבר אביונים משפט 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא
על נדיבות יקום
9 נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה
אמרתי 10 ימים על שנה תרגזנה הבוטחות כי כלה בציר אסף
בל יבוא 11 חרדו שאננות רגזו בוטחות פשוטה וערו וחגורנה
ספדנה על חלצים 12 על שדים ספדים על שדי חמד
על גפן פוריה 13 על אדמת עמי קוץ ושמיר תעלה כי על כול בתי
משוש קריה עליזה 14 כי ארמון נטוש המון עיר עזב עופל ובחן
היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה לעדרים
15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער
יחשב 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב 17 והיה
מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח
עד עולם 18 וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחות שאננות 19 וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר
20 אשריכמה זורעי על כול מים משלחי רגל השור והחמור
[33] הוי שודד ואתה לוא שדוד ובוגד ולוא בגדו בכה

COLUMN 26 === 31:5 – 33:1

שודד תושד כנלותכה לבגוד יבגודו בך
2 יהוה חוננו לכה קוינו והיה זרועם לבוקרים אף
וישועתנו בעת צרה 3 מקול ההמון נדדו עמים מרוממתכה נפצו
גוים 4 ואסף שללכמה אסף החסל כמשק גבים שוקק בו 5 נשגב
יהוה כי שוכן מרום מלא ציון משפט וצדקה 6 והיה אמונת
עתיכה חוסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו
7 הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון 8 נשמו מסלות
שבת עובר ארח הפר ברית מאס עדים לוא חשב אנוש 9 אבל
אמללה ארץ החפיר לבנון קמל והיה השרון כערבה נער
בשן וכרמל
10 עתה אקום אמר יהוה עתה אתרומם עתה הנשא 11 תהרו
חשש תלדו קש רוחכמה אש תאוכלכמה 12 והיו עמים משרפות
שיד קוצים כסוחים באש יצתו 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי
ודעו קרובים גבורתי 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה
חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם 15 הולך
צדקות ודובר מישרים מאס בבצע מעשקות נוער כפו מתמך
בשוחד אוטם אזנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות
ברע 16 הוא מרומים ישכון מצדות סלעים משגבו לחמו נתן
מימיו נאמנים 17 מלך ביופיו תחזינה עיניך תראינה ארץ
מרחקים 18 לבכה יהגה אימה איה ספר איה שקל איה ספר
את המגדלים 19 את עם נועז לוא תראה עם עמקי שפה משמוע
נלעג לשון אין בינה 20 חזה ציון קרית מועדיה עיניך
תראינה ירושלים נוה שאנן אוהל בל יצען בל יסע יתדותיו
לנצח וכול חבליו בל ינתקו 21 כי אם שם אדיר יהוה
לנו מקום נהרות יאורים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט
וציר אדיר לוא יעברנו 22 כי יהוה שופטנו יהוה מחוקקנו
יהוה מלכנו והוא יושיענו 23 נטשו חבליך בל יחזקו כן
תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו בז
24 ובל יואמר שוכן חליתי העם היושב בה נשא עוון

COLUMN 27 === 33:1 – 24

[34]
2
3
4
5 6
7
8
9
10
11
12 13
14
15
16
17
[35]
2
3
4
5
6
7
8
9
10
[36]
2

COLUMN 28 === 34:1 – 36:2

COLUMN 29 === 36:3 – 20

21
22
[37]
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

COLUMN 30 === 36:20 – 37:24

COLUMN 31 === 37:24 – 38:8

9

10 11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

[39] 22

2

3

4

5 6

7

8

[40] 2

COLUMN 32 === 38:8 – 40:2

כיא מלאה צבאה כיא נרצה עוונה כיא לקחה מיד יהוה כפליים בכול
חטאתיה 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה וישרו בערבה
מסלה לאלוהינו 4 כול גיא ינשא וכול הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כול בשר יחדיו כיא פיא
יהוה דבר
6 קול אומר קרא ואומרה מה אקרא כול הבשר חציר וכול חסדו כציץ
השדה 7 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלוהינו יקום לעולם 8
9 על הר גבוה עלי לכי מבשרת ציון הרימי בכוח קולך מבשרת ירושלים
הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלוהיכמה 10 הנה אדוני יהוה
בחוזק יבוא וזרועו משלה לוא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו 11 כרועה
עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עולות ינהל
12 מיא מדד בשועלו מים ושמים בזרתו תכן וכל בשלוש עפר הארץ ושקל
בפלס הרים וגבעות במאזנים 13 מיא תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו 14 את
מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארוח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו
15 הן גואים כמר מדלי וכשחק מואזנים נחשבו הן איים כדק יטול 16 ולבנון
אין די בער וחיתו אין די עולה
17 כול הגואים כאין נגדו כאפס ותוהו נחשבו לו 18 ואל מיא תדמיוני אל
ומה דמות תערוכו לו 19 הפסל ונסך חרש וצורף בזהב ירקענו ורתקות
כסף צורף 20 המסכן תרומה עץ לוא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל
לוא ימוט 21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מרוש לכמה הלוא הבינותמה
מוסדות הארץ 22 היושב על חוג הארץ ויושביה כחגבים הנוטה כדוק
שמים וימתחם כאוהל לשבת 23 הנותן רוזנים לאין שופטי ארץ כתוהו עשה
24 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שורש בארץ גזעם וגם נשף בהמה ויבשו
וסערה כקש תשאם
25 ואל מיא תדמיוני ואשוה יאמר קדוש 26 שאו מרום עיניכמה וראו מיא ברא
אלה המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא מרוב אונים ואמיץ כוח
ואיש לוא נעדר
27 למה תואמר יעקוב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלוהי משפטי
יעבור 28 הלוא ידעתה אם לוא שמעתה אלוהי עולם יהוה בורא קצות הארץ

COLUMN 33 === 40:2 – 28

COLUMN 34 === 40:28 – 41:23

ודאותיות לאחור ונדעה כיא אלוהים אתמה אפ תטיבו ותרעו
ונשמעה ונראה יחדיו 24 הנה אתמה מאין ופועלכמה תועבה יבחר
בכמה 25 העירותי מצפון ויאתה ממזרח שמש ויקרא בשמי ויבוא
סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמוס טיט 26 מיא הגיד מרוש ונדעה
מלפנים ונואמרה צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שומע
אמריכמה
27 ראישון לציון הנה הנומה ולירושלים מבשר אתן 28 ואראה ואין איש ומאלה
ואין יועץ אשאלם וישיבו דבר 29 הנה כולם און ואפס מעשיהמה רוח
ותוהו נסיכיהמה
[42] הנה עבדי אתמוכה בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט
לגואים יוציא 2 לוא יזעק ולוא ישא ולוא ישמיע בחוץ קולו 3 קנה רצוץ
לוא ישבור ופשתה כהה לוא יכבנה לאמת יוציא משפט 4 ולוא יכהה ולוא
ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ינחילו
5 כוה אמר האל האלוהים בורה השמים ונוטיהמה רוקע הארץ
וצאצאיה נותן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה 6 אני יהוה קראתיכה
בצדק ואחזקה בידכה ואצורכה ואתנכה לברית עם לאור גואים
7 לפקוח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא יושבי חושך
8 אני יהוה הואה שמי וכבודי לאחר לוא אתן ותהלתי לפסילים 9 הראישונות
הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכמה
10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלואו איים
וישביהמה 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירונו יושבי סלע
מראש הרים יצוחו 12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו
13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח
על אויביו יתגבר 14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה
אפעה אשמה ואשואף יחד 15 אחריב הרים וגבעות וכול עשבמה
אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש 16 והולכתי עורים בדרך
לוא ידעו בנתיבות לוא ידעו אדריכם אשימה מחשך לפניהמה לאור
ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתים ולוא עזבתים 17 נסוגו אחור יבושו
בושת הבוטחים בפסל האומרים למסכה אתמה אלוהינו

COLUMN 35 === 41:23 – 42:17

COLUMN 36 === 42:18 – 43:20

כיא אתן במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי ובחירי 21 עמ זו יצרתי לי ותהלתי יספרו

22 ולוא אותי קראתה יעקוב כיא יגעתה בכה ישראל 23 לוא הביאותה לי שה לעולתכה ובזבחיכה

לוא כבדתני ולוא עבדתיכה במנחה ולוא הוגעתיכה בלבונה 24 לוא קניתה לי בכסף קנה

וחלב זבחיכה לוא הרויתני אך העבדתני בחטאותיכה הוגעתני בעוונותיכה 25 אנכי אנכי

הוא הוא מוחה פשעיכה למעני וחטאותיכה לוא אזכור עוד 26 הזכירוני נשפטה יחדיו ספר אתה למען

תצדק 27 אביכה הראישון חטא ומליציכה פשעו בי 28 ואחלל שרי קודש ואתנה לחרם יעקוב

וישראל לגדופים

[44] ועתה שמע יעקוב עבדי וישראל בחרתי בוא

2 כוה אמר יהוה עושכה ויוצרכה מבטן ויעוזרכה אלתירא עבדי יעקוב וישורון בחרתי בוא

3 כיא אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה אצק רוחי על זרעכה וברכתי על צאצאיכה 4 וצמחו בבין

חציר כערבים על יבלי מים 5 זה יואמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקוב וזה יכתוב ידו

ליהוה ובשם ישראל יכנה

6 כוה אמר יהוה מלך ישראל וגואלו יהוה צבאות שמו אני ראישון ואני אחרון ומבלעדי אין אלוהים

7 ומיא כמוני יקרא ויגידה ויערוכה לי משומי עם עולם ואותיות ואשר תבואנה יגידו

למו 8 אל תפחדו ואל תיראו הלוא מאז השמעתיכה והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין

צור בל ידעתי 9 יוצרי פסל כולם תוהו וחמודיהמה בל יועילו ועדיהמה המה בל יראו ובל ידעו

למען יבושו 10 מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל 11 הנה כול חובריו יבושו וחרשים המה מאדם יתקבצו

כולם יעמודו יפחדו ויבושו יחד 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו

בזרוע כוחו גם רעב ואין כוח לוא שתה מים ויעף 13 חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד

14 יעשהו במקצועות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית לכרות

לוא ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לוא בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל 15 והיה לאדם לבער ויקח

מהמה ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגוד למו 16 חציו שרף במו

אש ועל חציו בשר יואכל יצלה צלי וישבע ואף יחם ויואמר האח חמותי ראיתי אור 17 ושאריתו לאל עשה

לפסלו יסגוד לו וישתחוה ויתפלל אליו ויואמר הצילני כיא אלי אתה 18 לוא ידעו ולוא יבינו

כיא טח מראות עיניהמה מהשכיל לבותמה 19 ולוא ישיב אל לבו ולוא דעת ולוא תבונה לאמור חציו

שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם ואצלה בשר ואוכל ויתרו לתועבות אעשה לבול

עץ אסגוד 20 רועה אפר לב הותל הטהו ולוא יציל נפשו ולוא יואמר השקר בימיני

21 וזכור אלה יעקוב וישראל כיא עבדי אתה יצרתיכה עבד לי אתה ישראל לוא תשני 22 מחיתי כעב

פשעיכה וכענן חטאותיכה שובה אלי כיא גאלתיכה

23 רונו שמים כיא עשה יהוה הריעו תחתיות הארץ פצחו הרים רנה יער וכול עץ בו כיא גאל יהוה

COLUMN 37 === 43:20 – 44:23

24
25
26
27
28
[45]
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

COLUMN 38 === 44:23 – 45:21

אף יועצו יחדיו מיא השמיע זואת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד
אלוהים מבלעדי אל צדיק ומושיע ואין זולתי 22 פנו אלי והושעו כול אפסי ארץ כיא
אני אל ואין עוד 23 ביא נשבעתי יצא מפיא צדקה דבר ולוא ישוב כיא לי תכרע
כול ברך ותשבע כול לשון 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועוז עדיו יבואו ויבושו
כול הנחרים בו 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כול זרע ישראל [46] כרע בל קרס נבו
היו עצביהמה לחיה ולבהמה נשאותיכמה עמוסות משא לעיפה 2 קרסו כרעו
יחדיו ולוא יוכלו מלט משא ונפשמה בשבי הלכו
3 שמעו אלי בית יעקוב וכול שארית בית ישראל העמוסים מני בטן הנשואים מני
רחם 4 ועד זקנה אני הואה ועד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני
אסבול ואמלטה 5 למי תדמיוני ותשוו ותמשילוני ונדמה 6 הזלים
זהב מכיס וכסף בקנה ישקולו ישכירו צורף ויעשהו אל יסגודו אף ישתחוו
7 ישאוהו על כתף יסבלוהו וניחוהו תחתיו ויעמוד ממקומו לוא ימוש אף יזעק
אליו ולוא יענה מצרתו לוא יושיעו 8 זכורו זואת והתאוששו השיבו פושעים
על לב 9 זכורו ראשונות מעולם כיא אנוכי אל ואין עוד אלוהים ואפס כמוני 10 מגיד
מראשית אחרית ומקדם אשר לוא נעשו אומר עצתי תקום וכול חפצי אעשה
11 קורא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי
אף אעשנה
12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה 13 קרבתי צדקתי ולוא תרחק ותשועתי
ולוא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי
רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי על הארץ אין כסא בת כשדיים כיא [47]
לוא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה 2 קחי רחיים וטחני קמח גלי צמתך חשופי
שולך גלי שוק עבורי נהרות 3 תגלה ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולוא
אפגע אדם 4 גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל 5 שבי דומם ובואי
בחושך בת כשדיים כיא לוא תוסיפי יקראו לך גבירת ממלכות 6 קצפתי על עמי
חללתי נחלתי ואתנם בידך לוא שמתה להמה רחמים על זקן הכבדתה עולך
מואדה 7 ותואמרי לעולם אהיה גבירת עוד לוא שמתה אלה על לבכי לוא זכרתה
אחריתה 8 ועתה שמעי זואת עדינה היושבת לבטח האומרה בלבבה אני ואפסי
עוד לוא אשב אלמנה ולוא אדע שכול 9 ותבואנה לך שתי אלה רגע ביום אחד
שכול ואלמנות בתומם באו עליך ברוב כשפיך בעוצמת חבריך מואדה 10 ותבטחי
ברעתך אמרתי אין רואני חוכמתך ודעתך היאה שובבתך ותואמרי בלבבך אני
ואפסי עוד 11 ובא עליך רעה לוא תדעי שחרה ותפול עליך הווה לוא תוכלי כפרה

COLUMN 39 === 45:21 – 47:11

COLUMN 40 === 47:11 – 49:4

את אלוהי . 5 ועתה אמר יהוה יוצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקוב אליו
וישראל לו יאסף ואכבדה בעיני יהוה ואלוהי היה עוזי 6 ויואמר נקל מהיותכה לי
עבד להקים את שבטי ישראל ונצירי יעקוב להשיב ונתתיכה לאור גואים להיות
ישועתי עד קצה הארץ
7 כוה אמר אדוני יהוה גואל ישראל קדושו לבזוי נפש למתעב גוי לעבד מושלים
מלכים יראו וקמו ושרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדוש ישראל ויבחרכה
8 כוה אמר יהוה בעת רצון עניתיכה וביום ישועה עזרתיכה ואצורכה ואתנכה לברית
עם להקים ארץ להנחיל נחלות שוממות 9 לאמור לאסורים צאו ולאשר בחושך הגלו
על כול הרים ירעו ובכול שפאים מרעיתם 10 לוא ירעבו ולוא יצמאו ולוא יכם שרב
ושמש כיא מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם 11 ושמתי כול הרי לדרך ומס
ומסלותי ירומון 12 הנה אלה מרחוק יבואו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ
סונים 13 רנו שמים וגילה ארץ פצחו הרים רנה כיא נחם יהוה עמו
ועניו ירחם
ואלוהי .
14 ותואמר ציון עזבני יהוה ואדוני שכחני 15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה
גם אלה תשכחנה ואנוכי לוא אשכחכה 16 הנה על כפים חקותיך וחומותיך
נגדי תמיד 17 מהרו בוניך מהורסיך ומחריביך ממך יצאו 18 שאי סביב עיניך
וראי כולם נקבצו באו לך חי אני נואם יהוה כיא כולם כעדי תלבשי
ותקשרים ככלה 19 כיא חרבותיך ושוממותיך וארץ הרסותיך כיא עתה תצרי
מיושב ורחקו מבלעיך 20 עוד יואמרו באוזניך בני שכוליך צר לי המקום גשה
לי ואשבה 21 ואמרת בלבבך מיא ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גולה
וסורה ואלה מיא גדל הנה אני נשארתי לבדי אלה איפה המה
22 כיא כוה אמר יהוה הנה אשא אל גואים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו
בניך בחוצן ובנותיך על כתף תנשאנה 23 והיו מלכים אומניך ושרותיהמה מניקותיך
אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כיא אני יהוה אשר לוא יבושו
קוי 24 היקח מגבור מלקוח אם שבי צדיק ימלט 25 כיא כוה אמר יהוה
גם מלקוח גבור יקח ושבי עריץ ימלט ואת ריבך אנוכי אריב ואת
בניך אנוכי אושיע 26 ואוכילה את מוניך את בשרם ועסיס דמם ישכרו וידעו
כול בשר כיא אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקוב
[50] כוה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכמה אשר שלחתיה או מי מנושי אשר

COLUMN 41 === 49:4 – 50:1

COLUMN 42 === 50:1 – 51:13

COLUMN 43 === 51:13 – 52:12

COLUMN 44 === 52:13 – 54:4

COLUMN 45 === 54:4 – 55:8

דרכי נואם יהוה 9 כיא כגובה שמים מארץ כן גבהו דרכי
מדרכיכמה ומחשבותי ממחשבותיכמה 10 כיא כאשר ירד
הגשם והשלג מן השמים ושמה לוא ישוב כיא אם הרוה
את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזורע ולחם לאוכל
11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לוא ישוב אלי ריקם כיא אם עשה
את אשר חפצתי והצליח את אשר שלחתיו 12 כיא בשמחה
תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכמה רנה
וכול עצי השדה ימחאו כף 13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת
הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לוא יכרת
[56] כיא כוה אמר יהוה שמורו משפט ועשו צדקה כיא קרובה ישועתי
לבוא וצדקתי להגלות 2 אשרי אנוש יעשה זואת ובן אדם יחזיק
בה שומר שבת מחללה ושומר ידו מעשות כול רע
3 ואל יואמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמור הבדיל הבדילני יהוה מעל
עמו ואל יואמר הסריס הנה אני עץ יבש 4 כיא כוה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמורו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים
בבריתי 5 ונתתי להמה בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן להמה אשר לוא יכרת 6 ובני הנכר הנלוים אל יהוה
להיות לו לעבדים ולברך את שם יהוה ושומרים את השבת מחללה
ומחזיקים בבריתי 7 והביאותים אל הר קודשי ושמחתים בבית
תפלתי עולותיהמה וזבחיהמה יעלו לרצון על מזבחי כיא ביתי בית
תפלה יקרא לכול העמים 8 נואם אדוני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד
אקבץ עליו לנקבציו 9 כול חיתו שדי אתיו לאכול כול חיתו ביער
10 צופיו עורים כולם לוא ידעו כולם כלבים אלמים לוא יוכלו לנבוח הוזים
שוכבים אוהבי לנום 11 והכלבים עזי נפש לוא ידעו שבעה
והמה הרועים לוא ידעו הבין כולם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו
12 אתיו ונסבא יין ונמלה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאודה
[57] הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין
כיא מפני הרעה נאסף הצדיק 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הולך

COLUMN 46 === 55:8 – 57:2

הולך נכוחו
3 ואתמה קרובו הנה בני עוננה זרע מנאף ותזני 4 על מיא תתענגו ועל מיא תרחיבו
פה ותאריכו לשון הלוא אתמה ילדי פשע זרע שקר 5 הנחמים באלים תחת כול
עץ רענן שוחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים 6 בחלקי נחל חלקכה שמה
המה גורלכה גם להמה שפכתה נסך העליתה מנחה העל אלה אנחם 7 על הר
גבוה ונשא שמת משכבכה גם שם עלית לזבוח זבח 8 ואחר הדלת והמזוזה
שמתה זכרונכה כיא מאתי גליתה ותעלי הרחבת משכבכה ותכרותי לכה מהמה
אהבת משכבמה יד חזית 9 ותשורי למלך בשמן ותרבי רוקחיך ותשלחי ציריך עד
עד מרחוק ותשפילי עד שאול 10 ברוב דרכיך יגעת לוא אמרת נואש חית ידך מצאת
על כן לוא חלית 11 ואת מי דאגת ותיראי כיא תכזבי ואותי לוא זכרתי ולוא שמתה
אל על לבכי הלוא אני מחשה ומעולם ואותי לוא תיראי 12 אני אגיד צדקתך
ואת מעשיך ולוא יועילוכי 13 בזעקכי יצילוכי קבוציך ואת כולם ישא רוח
יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויורש הר קודשי
ואמר סולו סולו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי 15 כיא כוה 14
אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו במרום ובקודש אשכון ואת דכא ושפל רוח
להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים 16 כיא לוא לעולם אריב ולוא לנצח אקצוף כיא
רוח מלפני תעטוף ונשמות אני עשיתי 17 בעוון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצופה
וילך שובב בדרך לבו 18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואשלם לוא תנחומים לוא ולאבליו
בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיהו 20 והרשעים כים 19
נגרש כיא השקט לוא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט 21 ואין שלום אמר
אלוהי לרשעים
קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולכה והגד לעמי פשעיהם ולבית יעקוב [58]
חטאותיהם 2 ואותי יום יום ידרושו ודעת דרכי יחפצו כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלוהיו לוא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלוהים יחפצו 3 למה צמנו
ולוא ראיתה עניתה נפשנו ולוא תדע הן ביום צומכמה תמצאו חפץ וכול עצביכמה
תנגושו 4 הנה לריב ולמצה תצומו ולהכות באגרוף רשע לוא תצומו כיום להשמיע במרום
קולכמה 5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראושו
שק ואפר יציע הלזה תקראו צום ויום רצון ליהוה 6 הלוא זה הצום אשר
אבחרהו פתח חרצובות רשע והתר אגודות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכול

COLUMN 47 === 57:2 – 58:6

COLUMN 48 === 58:6 – 59:17

וילבש בגדי נקם תלבושת ויעט כמעיל קנאה 18 כעל גמולות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאויביו
לאיים גמול ישלם 19 וייראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כיא יבוא כנהר צר
רוח יהוה נססה בו 20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקוב נואם יהוה 21 ואני זואת בריתי
אותם אמר יהוה רוחי אשר עליכה ודברי אשר שמתי בפיכה לוא ימושו מפיכה ומפי זרעכה
ומפי זרע זרעכה מעתה ועד עולם
[60] קומי אורי כיא בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח 2 כיא הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך
יזרח יהוה וכבודו עליך יראה 3 והלכו גואים לאורך ומלכים לנוגה זרחך 4 שאי סביב עיניך וראי
כולמה נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה 5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כיא
יהפך אליך המון ים חיל גואים יבואו לך 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כולם משבא
יבואו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו 7 כול צואן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו
לרצון על מזבחי ובית תפארתי אפאר 8 מיא אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם 9 כיא לי
איים יקוו ואניות תרשיש בראישונה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלוהיך
ולקדוש ישראל כיא פארך 10 ובנו בני נכר חומותיך ומלכיהמה ישרתונך כיא בקצפי הכיתיך
וברצוני רחמתיך 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לוא יסגרו להביא אליך חיל גואים ומלכיהמה
נהוגים 12 כיא הגוי והממלכה אשר לוא יעבודוך יאבדו והגואים חרוב יחרבו 13 כבוד הלבנון אליך
יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדיו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד 14 והלכו
אליך שחוח כול בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כול מנאציך וקראו לך עיר יהוה
ציון קדוש ישראל 15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור
16 וינקתה חלב גואים ושוד מלכים תינקי וידעתה כיא אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקוב
17 תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל
ושמתי פקודתך שלום ונוגשיך צדקה 18 לוא ישמע עוד חמס בארצך שוד ושבר בגבוליך וקראת
חומות ישועה ושעריך תהלה 19 לוא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנוגה הירח לוא יאיר
לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלוהיך לתפארתך 20 לוא יבוא עוד שמשך וירחך לוא יאסף
כיא יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך 21 ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר
מטעי יהוה מעשה ידיו להתפאר 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתו
אחישנה [61] רוח אדוני יהוה עלי יען משח יהוה אותי לבשר ענוים שלחני לחבוש לנשברי לב לקרוא לשבוים
דרור ולאסורים פקח קוח 2 לקרוא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלוהינו לנחם כול אבלים 3 לשום
לאבלי ציון לתת להמה פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא
להמה אילי הצדק מטע יהוה להתפאר 4 ובנו חרבות עולם שוממות ראישונים יקוממו וחדשו

COLUMN 49 === 59:17 – 61:4

COLUMN 50 === 61:4 – 63:4

COLUMN 51 === 63:4 – 65:4

COLUMN 52 === 65:4 – 18

19 וגלתי בירושלים וששתי בעמיא ולוא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה
20 ולוא יהיה משמה עוד עול ימים וזקן אשר לוא ימלא את ימיו כיא
הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקולל 21 ובנו בתים וישבו
ונטעו כרמים ואכלו את פריאם 22 לוא יבנו ואחר ישב לוא יטעו ואחר
יואכל כיא כימי עץ ימי עמיא ומעשה ידיהמה יבלו בחירי 23 לוא יגעו
לריק ולוא ילדו לבהלה כיא זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהמה אתם
24 והיה טרם יקראו ואני אענה עוד המה מדברים ואני אשמע 25 זאב
וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יואכל תבן ונחש עפר לחמו לוא ירעו ולוא
ישחיתו בכול הר קודשי אמר יהוה
[66] כוה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדום רגלי איזה בית אשר תבנו ליא
ואיזה מקום מנוחתי 2 ואת כול אלה ידי עשתה ויהיו כול אלה נואם יהוה ואל
זה אביט אל עני ונכאה רוח וחרד על דברי 3 שוחט השור מכה איש
זובח השה עורף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם
המה בחרו בדרכיהמה ובשקוציהמה נפשמה חפצה 4 גם אני אבחר
בעלוליהמה ומגורותמה אביא להמה יען קראתי ואין עונה וכדברתי
ולוא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לוא חפצתי בחרו
5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכמה שונאיכמה מנדיכמה
למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכמה והמה יבושו
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו 7 בטרם תחיל
ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר 8 מיא שמע כזואת ומיא ראה
כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כיא חלה גם ילדה
ציון את בניה 9 האני אשביר ולוא אוליד יואמר יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלוהיך
10 שמחו את ירושלים וגילו בה כול אוהביה שישו אתה משוש כול המתאבלים
עליה 11 למען תינקו ושבעתמה משוד תנחומיה למען תמוצו והתענגתמה
מזיז כבודה
12 כיא כוה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גואים
וינקתמה על צד תנשאו ועל ברכים תשתעשעו 13 כאיש אשר אמו
תנחמנו כן אנוכי אנחמכמה ובירושלים תנוחמו 14 וראיתמה ושש לבכמה

COLUMN 53 === 65:19 – 66:14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24